

SLUŽBA
SVATÉHO
VÁCLAVA

Z CÍRKEVNÍ SLOVANŠTINY

PŘELOŽIL

VINCENC SVOBODA

1 9 2 9

STARÁ ŘÍŠE NA MORAVĚ

Důstojnému Pánu

P. VÁCLAVU VEDRALOVI,

knězi Církve katolické,

*tuto staroslovanskou Službu v českém
rouše, aby se ji mohl modliti „v krajině
stínu smrti“ (v společných našich svíze-
lích) k útěše i pomoci*

oddaně věnují V Y D A V A T E L Ě

SLUŽBA SV. VÁCLAVA

SEDALEN

Dnes se raduji andělé zároveň s lidmi společnou radostí. Nebe i země světle plesá na památku tvou, svatý. I my hříšní snažně voláme k tobě: Popros za nás Hospodina, aby nás, ctící přesvětlou památku tvou, zbavil pokušení viditelných i neviditelných nepřátel!

KONDAK

S kůry andělskými stoje před Bohem pohotově k službě, kocháš se, blažený, božskou a nevýslovnou dobrotou, a nabrav odtud darů zázraků plných milosti, všechny utíkající se s věrou pod tvou svatost zahrnuješ dary uzdravení.

STICHIRA

Nejjasnějšími paprsky přesvětle ozdoben více než slunce, zazářil jsi těm, kdo jsou v bídě, Václave přepodivný, rozvazuje, co bylo nespravedlivě svázáno. A nemoci všeliké odháníš těm, kteří tě vzývají s věrou na pomoc a s láskou opěvují ctihodné tvé skonání.

Pojďte všichni věrní a svěťme dnes v duchu předivnou památku Kristova sluhy Václava! Neboť opustiv pomíjející službu země, přijal království nebeské a do rukou Páně odevzdal dnes přesvatou svou duši, velebě Pána, jenž učinil jeho památku hodnou podivu.

JINÁ

Veden láskou nejvyššího pozvání, šel jsi, přeblahý, do chrámu Kristova, u něhož jsi přijal korunu královskou i ne-

pomíjející i nehynoucí, již ses ozářil jako slunce, vydav na západě i v severních krajinách světlé paprsky zázraků opěvujícím památku tvou vysoce slavenou, svatý Václave nepřemožitelný.

Prolitím nejčistší krve své, Václave vysoce velebený, církev Kristovu jsi ozdobil jako šarlatem královským, jímž pak ozdobena, všechny země svolává k slavnosti, aby světle slavily svatou tvoji památku a věrně volaly k dobrodinci a tvůrci všech: Sláva ti, Kriste, jenž jsi učinil památku svého svatého hodnou podivu!

JINÁ

Jako velkého pomocníka těch, kteří jsou v nesnázích, sejdouce se všichni, chvalme jej, poněvadž přijal od Spasitele Krista dar milosti ubohé osvobozovati a zarmoucené utěšovati a nemoci všeliké

léciti těch, kteří ho s věrou vzývají na pomoc a s láskou slaví předivnou jeho slavnost.

KANON SV. VÁCLAVA

PÍSEŇ PRVNÍ

Jásejme dnes, věrní, radostně, světlými dušemi velebíce Spasitele, na památku předivnou Kristova služebníka Václava! Mukám Páně, slavný, připodobnil ses, jako beránek neposkvrněný nespravedlivě zavražděn, proto s kůry mučedníků, blahoslavený v Bohu, nyní se veselíš.

Smrt, příznivkyni života, přijav, před vládcem všech nyní stojíš v slávě, již došici i nám, slavícim památku tvou předivnou, vypros, svatý.

Kdo vypoví tvé zázraky, slavný, jež činíš na světě bez počtu? Neboť stále všem věrným dáváš uzdravení.

Bohorodičen. Upadnuvšího mne v loupeže skutky hubícimi duši a smrtí potopeného pozdvihni, modlím se k tobě, Paní, syna svého a Boha prosíc za mne!

PÍSEŇ TŘETÍ

Láskou Kristovou stále rozněcován k církvi svaté, zřel jsi, přeblažený, jako beránek nevinný na nespravedlivé své zavraždění.

Krví tvou přesvětlou chrám tvůj ozdobiv se, vysílá světlé paprsky zázraků opěvujícím památku tvou, přeslavný.

Zářemi Trojice z mládí osvitiv se, byl jsi, velectihodný, dědic Krista, jehož prosíš, aby seslal mír duším našim.

Bohorodičen. Zázrak tvého porození Boha, čistá, přestupuje všecken řád přírody. Neboť Boha nadpřirozeně počala jsi v životě a porodivši zůstáváš stále pannou.

PÍSEŇ ČTVRTÁ

Pln milosti od mládí ve víře čisté vychován, čistými jsi skutky s láskou Pána následoval a naději v něho Istivého nepřítele jsi zahanbil.

Světlosti záře, svatý Václave, osvět nás hříchy omráčené svými modlitbami, máje s kůry mučedníků odvahu prositi za nás.

Meči posekán, svatý, nepřítele Istivého nepřemožitelně mečem trpělivosti jsi posekal; proto i korunu jsi přijal z ruky svrchovaného vládce.

Bohorodičen. Tajemství tvého porodu, Bohorodičko, jsouť bohorovně opravdu nevýslovná a nevyzpytatelná, věčně panenská. pozemšťanům i nebešťanům.

PÍSEŇ PÁTÁ

Svým utrpením, vysoce velebený, bezbolestný život jsi přijal, svatý Václave, a všem strádajícím, o pomoc věrně tě vzývajícím, zjevil ses jako útočiště.

Více než slunce, blažený, osvítil jsi sever i jih i západ přesvětlými paprsky svých zázraků; proto osviť, svatý, i nás, slavící památku tvou!

Jsoucím v nesnázích stal ses pomocníkem, chudým pokrmem, zarmouceným útěchou; proto i po smrti, svatý, všechny věrně tě vzývající o pomoc zachraňuješ.

Bohorodičen. Vyznávající tě z duše, paní světa dobrá, jako Boží Rodičku, ochraňuj! Neboť máme, neposkvrněná, v tobě, která jsi opravdu Rodička Boží, ochranu.

PÍSEŇ ŠESTA

Život čistý postěním získav, Václave pře-
podivný, spoluobčanem andělů ses stal,
s nimiž pros za spasení duší našich.

Knížectví země opustiv dočasné, králov-
skou okrasu jsi přijal z pravice Páně. Za
pomíjející jako moudrý získal jsi věčné.
Přijmi pochvalu z daremných rtů, svatý,
nemohoucích pochvalu ti hodnou slo-
žiti; a pros milostivého Boha, aby nám
daroval velikou milost.

Bohorodičen. Nejčistší paní, zrodiv-
ší pozemšťanům kormidelníka i pána,
naprav ukrutné znepokojování mých
chtíčů a utišení podej srdci mému!

PÍSEŇ SEDMÁ

Starý zlosyn, závidě posvěcenému tvému životu, ponouká k zavraždění tvému nerozumný tvůj sbor; ty pak s čistým svědomím bez ustání k tvůrci svému jsi volal: Požehnán Bůh Otec!

Vesele jása dnes Praha, přeslavné tvé město, ctíc památku tvou, a zázraky tvými světle záříc, svolává všechny země, aby zvolaly: Požehnán [Bůh Otec]!

Lstí ďáblovou kdysi do nachova byla zbarvena země bratrovražednou rukou; nyní pak krví skropena přináší Kristu libovonnou oběť volajíc: Požehnán [Bůh Otec]!

Bohorodičen. Tebou nám, dívko, zazářilo světlo nevidomým. Neboť tys porodila Tvůrce všech a Boha, jehož pros, nejčistší, aby nám věrným vždy posílal velikou milost.

PÍSEŇ OSMÁ

Krásami radosti, přeslavný, nad slunce
vzemi české a zářemi milostivými s výše
osvícen, velebíš Krista po věky.

Tělo tvé svaté, blažený, přijavši dnes
Praha, vysoce slavené tvé město, přediv-
né zázraky světu hlásá, velebíc Krista
na věky.

Pokorou ozdoben, předivný, a pozná-
ním pravé víry osvícen, stal ses opravdu
hlasatelem přesvaté Trojice, velebě Kri-
sta na věky.

Bohorodičen. Slovem světlodárce
světa jsi počala a nevýslovně porodila
nadpřirozeného. Neboť Duch Boží, div-
ko, v tobě se usídlil. Proto tě opěvujeme,
čistá, po všecky věky.

PÍSEŇ DEVÁTÁ

Veliké milosti za hodna byl jsi uznán,
slavný, a osvítil jsi veškerý vesmír, uzdra-
vení všem hojně daruje.

Přijav, svatý, radost andělskou a stoje
pohotově k službě Tvůrci svému, pros
za nás, tebe chválicí!

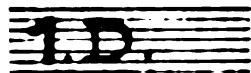
Přijav nyní blažený pokoj, nepřestaň,
přeslavný, prositi, abychom, stále tě ve-
lebíce, byli účastni svaté blaženosti!

Bohorodičen. Bohorodičko, poro-
divší slovem nadpřirozeně Tvůrce své-
ho, prosbami jej, Panno, obměkči, aby
byly duše naše spaseny!

SVĚTILEN

**Od země přistoupiv k Pánu, blažený
Václave, přijď nyní duchovně a navštiv
milostí nás, slavící dneska vzácný tvůj
svátek!**

Vyšlo jako 103. svazek
DOBRÉHO DÍLA
v prosinci l. Páně 1929
Na skladě u Marty Flo-
rianové ve Staré Říši
na Moravě. Vytiskl Fr.
J. Trnka v Třebíči a to:
A 50 exemp. na Ingres
B 100 ex. na anglickém
C 100 exemp. na velinu
D 300 ex. na bezdřevém
Z nich tento jest

DEO GRATIAS